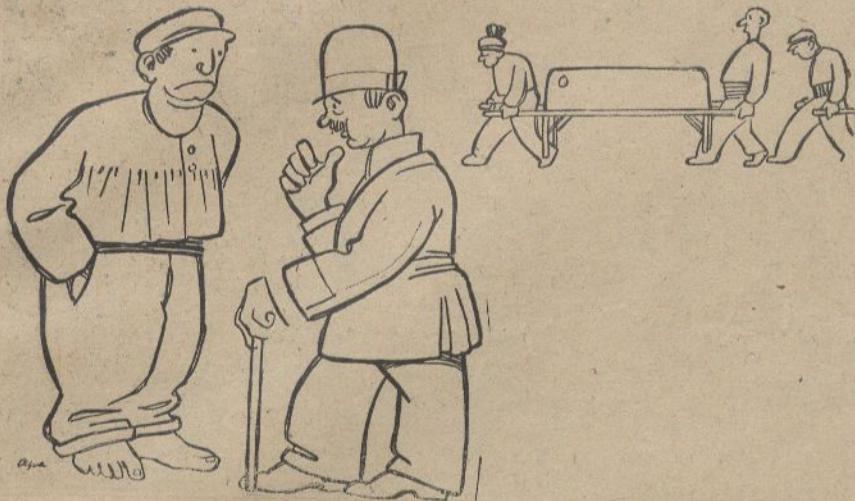

ACTUALITATS

—Faria el favor de dirme d'ahont surten tants morts y ferits?
—Es que ha naufragat el torpiller Terror al saber que s'anava a aprovar una ley contra el terrorisme.

(Dib. d'APA.)

Llegint:
—Ha visitat al Sr. Maura una comissió pera protestar de las admissiions temporals de las llaunas per considerar que aixó perjudica a l'industria nacional.
—Deuhen referirse a l'industria dels discursos.

(Dib. d'APA.)

nunciarse havia prés estat en la conciencia pública; tot aixó proclama la virtualitat efectiva de las instituciones democráticas, que en mans del govern corren sempre perill de sufrir considerable merma.

En cambi, el mateix procés va posar de relleu l'ineptitud dels funcionarios públichs y la mala organizació y l'ineficacia dels seus medis pera assegurar la pública tranquilitat.

Si en Maura sigués sincer hauria de confessar que vá equivocarse llastimosament quan cregué que 'l poble no tindria prou valor ni suficient independència pera jutjar els crims terroristas.

De igual manera hauria de considerar que s'equivoca avuy al omplir els carrers de Barcelona de força pública de totas menas, aparatosamente armada, com si no tingués altra missió que *subratllar* l'existència del terrorisme, és a dir, augmentarlo en l'imaginació de la gent, en lloch de combinar els medis de investigació necessaris pera descobrir la trama y castigar als culpables, lo que podria conseguirse ab sols organizar una bona policia y sense necessitat d'alarmar á ningú, procurant que la població no perdés la seva normalitat, que li és tan necessaria pera 'l funcionament de la seva vida.

L'intent de dictar una ley especial preventiva y repressiva contra 'l terrorisme, és una altra amenssa verdaderament *aterrorisadora* que tampoch té rahó de ser. No 's comprén que 's pretengui acabar ab el terror aumentantlo y trasbalsantlo á otras esferas ahont no hi hauria de reynar. La ley en projecte no sembla sinó dictada contra la premsa periódica, á la qual el govern proposa que 's castigui sols si dona noticias sobre successos terroristas, encara que las tals noticias siguin certas y no entranyn cap mala intenció, sempre que no procedeixin d'origen oficial. La constitució de las Juntas d'autoritats que á son arbitre puguin suprimir periódichs y desterrar ciutadans, és la negació flagrant de tots els drets constitucionals, sense profit pera la pau pública. Perqué, mentre las autoritats podrán valerse de aquests medis pera desferse dels seus adversaris en qüestions que res tenen que veure ab el terrorisme, els terroristas, treballant á la sombra, podrán continuar fent de las sevas. Las midas de rigor sense solta ni volta y la vigilancia exquisida y eficaz són dugas cosas ben distintas.

La política d'en Maura, ab sos afanys insaciables de coartar las públicas libertats, ha quedat vensuda y desautorizada pel fallo sever del procés Rull.

Aquest fallo ha vingut á proclamar que á Barcelona hi ha un poble, mentres que á Madrid no hi há pas un govern digne d'aquest poble.

P. K.

Tots els elogis que la premsa dedica al Jurat de Barcelona pel valor civich ab que desempeñá las sevas funciones en el procés Rull, recauhen en gran part sobre la *Solidaritat Catalana*, quals dignes representants obligaren á n'en

Maura á restablir el Jurat, que havia sigut sospés obehint á rezels y desconfiansas completament injustificats.

Plenament compenetrats els representants solidaris y 'l poble catalá, podian aquells respondre del últim, segurs de que may havia de ferlos quedar malament.

Y sobre aquest punt estiguerem conformes tots els matisos de la *Solidaritat catalana*. No hi hagué entre ells la més mínima discrepancia doctrinal. Els de tendencias més conservadoras advocaren ab igual entusiasme que 'ls republicans en pro de l'institució democrática.

DECLARACIÓ D'AMOR

Ell:—T'adorno, t'adorno, t'adorno, t'adorno!... qué més li puch dir?
Ella:—Home díguim lo que vulgui mentres sigui original! Que s' pensa que no l'he llegit el «Liliana»?

(Dib. de SMITH.)

Aixís és com s'arrelan en la conciencia pública y en las costums els avenços polítichs y socials dignificadors dels pobles.

Asseguran, que l'arcalde, Sr. Sanllehy, va aprofitar la seva última estada á Madrid pera confessarse ab el govern.

Y asseguran més encara, aixó és, que, com á resultat d'aqueixa confessió, porta 'l compromís formal de posar el seu veto al pressupost de cultura, arribant fins á l'extrem, tan bon punt s'aprovi, de suspendre l'acort de l'Ajuntament.

Si aixó resulta cert, tindrem que, á conseqüencia de la seva confessió ab el govern, el Sr. Sanllehy, havent anat á Madrid com á just, n'hauria tornat com á pecador.

Y una vegada més es posará de relleu, que la llegítima representació de la ciutat en la Corporació municipal, y el govern de Madrid, están molt lluny d'oscas. Són dos elements divergents.

Motiu de més pera que 'l poble barceloní estigui sempre ab Barcelona.

A una reunió celebrada la senmana passada á can Vallés y Ribot, varen assistirhi quasi tots els diputats y senadors solidaris; els de la dreta, els de l'esquerra y els del mitj. Els que no hi eran presents hi estaban representats.

Y es tractá d'assumptes interessantíssims, com són, la derogació de la Ley de Jurisdiccions, punt d'honor de la *Solidaritat Catalana*, desde l'origen de la mateixa; y la defensa enérgica d'una esmena al Projecte de Ley d'Administració Local en el sentit de que 'ls diputats Provincials siguin elegits per sufragi universal directe.

En aquests dos punts la *Solidaritat Catalana* apareix estretament unida y mancomunada. No hi há dreta ni esquerra; no hi há més que esperit catalá, y un sol y únich desitj de patentisar-lo, en compliment de sagrats compromisos contrets solemnement davant del poble, que, unit com un sol home, ara fa un any, va sancionarlos en la memorable jornada del 21 d'Abril.

Si en la discussió de la representació corporativa, per haver sigut declarada lliure, hi pogué haver diferencia de parers y diversitat d'actituts y de resolucions en las dos que quedan mencionadas estém segurs que 'ls diputats solidaris, units com un sol home, reanimarán l'esperit públich y farán sentir el pes decisiu d'un poble apassionat pel seu dret y per la seva llibertat, que está resoltament al costat dels seus representants.

El processat Ferrán abans de que 'l Jurat pronunciés el séu fallo, se va aplicar la pena de mort suicidantse.